

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

**III Міжнародної
науково–практичної конференції**

**„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”**

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**19-20 травня 2010 року
м. Рівне**

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали III Міжнародної науково–
практичної конференції студентів, педагогів,
психологів та молодих науковців. Частина 2.
Природничо-математичний та суспільно-
гуманітарний напрями. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2010. –
150 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – канд.іст.наук, проф., ректор – **голова оргкомітету**
Поніманська Тамара Іллівна – канд.пед.наук, проф., проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету**;
Гон Максим Мойсейович – докт.політ.наук, проф.;
Павелків Роман Володимирович – докт.психол.наук, проф.;
Пальчевський Степан Сергійович – докт.пед.наук, проф.;
Сяський Андрій Олексійович – докт.техн.наук, проф.;
Войтович Ігор Станіславович – канд.пед.наук, доц.;
Воробйова Ірина Анатоліївна – канд.пед.наук, доц.;
Галатюк Юрій Михайлович – канд.пед.наук, проф.;
Галуха Любов Юріївна – канд.іст.наук, доц.;
Каштан Сергій Степанович – канд.техн.наук, доц.;
Максимцев Юрій Романович – канд.фіз.-мат.наук, доц.;
Павелків Віталій Романович – канд. психол. наук, доцент
Черніговець Тетяна Іванівна – канд.пед.наук, доц.;
Черній Алла Леонідівна – канд.політ.наук, доц.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 29.04.2010р.)

10. Berlin 1970: Berlin B.A. Universalist-Evolutionary Approach in Ethnographic Semantics // Current Directions in Anthropology. Bull. Am. Anthropol. Ass. – 1970. – Vol. 3, Part 2. – P. 3-18.
11. Berlin 1969: Berlin B.A., Kay P. Basic Color Terms: their Universality and Evolution. – Berkeley; Los Angeles: Un-ty of California Press, 1969. – 178 p.
12. Chambers Dictionary 1996: Chambers 21st Century Dictionary [editor-in-chief M. Robinson]. – Great Britain: Cambridge University Press, 1996. – 1654 p.
13. High School Dictionary 1986: High School Dictionary [editor-in-chief E.L. Thorndike]. – USA: Scott, Foresman and Company, 1986. – 1096 p.
14. Webster's Dictionary 1981: Webster's Third New International Dictionary of the English Language Unabridged, USA: Merriam-Webster inc. Publishers, 1981. – 62 p.

ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНОСТІ У ТВОРАХ Д.БРАУНА
(«КОД ДА ВІНЧІ», «АНГЕЛИ І ДЕМОНИ»)

**Сичова Анна, студентка, Фрідріх А.В., канд.пед.наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Незважаючи на велику кількість праць, що з'явилися останнім часом, проблеми інтертекстуальності не вирішені остаточно. Про це свідчать суперечливі (нерідко полярні) оцінки інтертекстуальності в науковій літературі, неповні визначення цього явища у сучасних словниках та довідниках або навіть їх відсутність [1; 2].

Метою нашого дослідження є виявлення та класифікація функцій інтертекстуальності у творах Д.Брауна. Відповідно до мети дослідження було поставлено декілька завдань:

- дати визначення поняття інтертекстуальність;
- визначити та класифікувати інтертекстуальність та відношення між її видами;
- виявити та обґрунтувати функціональні особливості інтертекстуальності в творах Д.Брауна.

Класичним визначенням понять «інтертекст» та «інтертекстуальність» сьогодні прийнято вважати тлумачення, що належить Р. Бартові: «Кожний текст є інтертекстом; інші тексти присутні в ньому на різних рівнях у більш чи менш знайомих формах: тексти попередньої культури й культури оточуючої. Кожен текст являє собою нову тканину, зіткану зі старих цитат. Уривки культурних кодів, формул, ритмічних структур, фрагменти соціальних ідіом тощо – всі вони ввібрані текстом і перемішані в ньому, оскільки завжди до тексту й навколо нього існує мова» [2, с. 417–418].

На мою думку, найточніше визначення поняття інтертекстуальність запропонував І. Арнольд: «Під інтертекстуальністю розуміється включення в текст або інших цілих текстів з іншим суб'єктом мовлення, або їхніх фрагментів у вигляді маркованих або немаркованих, перетворених або незмінних цитат, алюзій та ремінісценцій» [1, с. 346].

Ж. Женнет у книзі «Палімпсести: Література другого ступеня (1982)» вважає можливим виділити «п'ять найголовніших інтертекстуальних відношень: інтертекстуальність як співприсутність у одному тексті двох або більше текстів (цитата, алюзія, плагіат тощо); передтекстуальність як відношення тексту до свого заголовка, післямови, епіграфу; метатекстуальність як коментуюче й часто критичне посилання на свій передтекст; гіпертекстуальність як осміювання або пародіювання одним текстом іншого; архітекстуальність, що може усвідомлюватися як жанровий зв'язок текстів» [3, с. 44].

Слід розрізняти поняття «інтертекстуальність» та «інтертекст» як «процес» та «результат». Інтертекст – це наявність одного тексту (текстів) в іншому, а інтертекстуальність охоплює різноманітні естетичні явища, стосунки, які виникають на підставі інтертексту.

Творчість одного із представників американської літератури кінця ХХ-початку ХХІ століття Дена Брауна є напрочуд цікавою для вивчення специфіки інтертекстуальності, оскільки письменник широко використовував «чуже слово» у пошуках нових шляхів розвитку прози. Досліджуючи творчість письменника, ми можемо відзначити зв'язки Д.Брауна з традиціями попередніх епох, різноманітні впливи, перегуки, схожість його мотивів та образів з іншими текстами.

Інтертекстуальні посилання у будь-якому вигляді тексту здатні до виконання різних функцій з класичної моделі функцій мови, запропонованої в 1960 р. Р.Якобсоном. До таких функцій відносять:

- Експресивна.
- Апельативна.
- Поетична.
- Референтивна.
- Метатекстова.

Експресивна функція інтертекста виявляється в тій мірі, в якій автор тексту за допомогою інтертекстуальних посилань повідомляє про свої культурно-семіотичні орієнтири, а у ряді випадків і про прагматичні установки: тексти і автори, на яких здійснюються посилання, можуть бути престижними, модними, одіозними і так далі. Підбір цитат, характер алюзій – все це значною мірою є (інколи мимоволі) важливим елементом самовираження автора. **Наприклад, Ден Браун активно використовує у своїх творах прями цитати з Біблії:** «Sophie had not known a gospel existed in Magdalene's words. She read the text:

And Peter said, "Did the Saviour really speak with a woman without our knowledge? Are we to turn about and all listen to her? Did he prefer her to us?"

And Levi answered, "Peter, you have always been hot-tempered. Now I see you contending against the woman like an adversary. If the Saviour made her worthy, who are you indeed to reject her? Surely the Saviour knows her very well. That is why he loved her more than us" [6, с. 78], а також непрямі цитати: «As you know, the Book of Matthew tells us that Jesus was of the House of David. A descendant of King Solomon—King of the Jews. By marrying into the powerful House of Benjamin, Jesus fused two royal bloodlines, creating a potent political union with the potential of making a legitimate claim to the throne and restoring the line of kings as it was under Solomon» [6, с. 79]; «Job. Chapter thirty-eight. Verse eleven.

Although Silas did not recall the exact contents of verse eleven by heart, he knew the Book of Job told the story of a man whose faith in God survived repeated tests» [6, с. 41]; «Genesis tells us that Eve was created from Adam's rib» [6, с. 76].

Апелятивна функція інтертекста виявляється в тому, що посилення до яких-небудь текстів у складі даного тексту можуть бути орієнтовані на абсолютно конкретного адресата – того, хто в змозі інтертекстуально природу посилення пізнати, а в ідеалі і оцінити вибір конкретного посилення і адекватно зрозуміти, що стоїть за нею. В деяких випадках інтертекстуальні посилення фактично виступають в ролі звернень, щоб привернути увагу певної частини читацької аудиторії.

Я вважаю, що інтертекстуальність у романах Д.Брауна не відіграє апелятивної функції, оскільки його твори не орієнтовані на конкретного адресата.

Наступною функцією інтертекста є поетична, така, що у багатьох випадках з'являється як розважальна: пізнання інтертекстуальних посилення з'являється як захоплююча гра, свого роду розгадування кросворду, складність якого може варіювати в дуже широких межах – від безпомилкового пізнання цитати з культового фільму до професійних розшукув, направлених на виявлення таких інтертекстуальних стосунків, про які автор тексту, можливо, навіть і не думав (у таких випадках говорять про «неконтрольований підтекст», «інтертекстуальності на рівні несвідомого» і тому подібне).

На мою думку ця функція досить чітко виявляється у творах Д.Брауна, оскільки сюжети його романів дуже нагадують своєрідну гру чи пазл, який складається з інтертекстуальних одиниць.

Інтертекст, поза сумнівом, може виконувати референтивну функцію передачі інформації про зовнішній світ: це відбувається постільки, постільки відсилання до іншого, чим даний, тексту потенційно вабить активізацію тієї інформації, яка міститься в цьому «зовнішньому» тексті (претексті). У цьому відношенні когнітивний механізм дії інтертекстуальних посилення виявляє певну схожість з механізмом дії таких, що зв'язують різні понятійні сфери операцій, як метафора та аналогія. Міра активізації знову ж таки варіює в широких межах: від простого нагадування про те, що на цю тему висловлювався той або інший автор, до введення в розгляд всього, що зберігається в пам'яті про концепцію попереднього тексту, форму її вираження, стилістику, аргументацію, емоції при його сприйнятті і так далі. За рахунок цього інтертекстуальні посилення можуть, окрім іншого, стилістично «прославляти» або, навпаки, знижувати текст, що містить їх. Прикладом може бути історія ордену тамплієрів чи братства ілюмінатів. Отже, можна сказати, що референтивна функція відіграє значну роль, оскільки читач завдяки їй може спостерігати не лише за вигаданим перебігом подій, а й дізнатися також досить багато цікавих історичних фактів.

Нарешті, інтертекст виконує і метатекстову функцію. Для читача, що пізнав деякий фрагмент тексту як посилення на інший текст (очевидно, що такого пізнання може і не статися), завжди існує альтернатива: або продовжувати читання, вважаючи, що цей фрагмент нічим не відрізняється від інших фрагментів даного тексту і є органічною частиною його будови, або – для глибшого розуміння даного тексту – звернутися (напруживши свою пам'ять або, умовно кажучи, потягнувшись до книжної полиці) до деякого тексту-джерела, завдяки якому пізнаний фрагмент в системі читаного тексту виступає як зміщений. Для розуміння цього фрагмента необхідно фіксувати актуальний зв'язок з текстом-джерелом, тобто визначити тлумачення пізаного фрагмента за допомогою вихідного тексту, промовця тим самим у відношенні до даного фрагмента в метатекстовій функції.

Можна навести приклад з роману «Код да Вічі», де в самому творі автор згадує книги, які були використані для написання роману: «Sophie tilted her head and scanned the list of titles: THE TEMPLAR REVELATION: *Secret Guardians of the True Identity of Christ*; THE WOMAN WITH THE ALABASTER JAR: *Mary Magdalene and the Holy Grail*; THE GODDESS IN THE GOSPELS *Reclaiming the Sacred Feminine*; HOLY BLOOD, HOLY GRAIL *The Acclaimed International Bestseller*» [6, с. 80]. На мою думку, ці інтертекстуальні посилення не знижують цінності роману, а лише свідчать про те, що автор мав намір представити увазі читачів реальні події минулого.

Таким чином, інтертекстуальні відношення є одночасно і конструкцією «текст в тексті», і конструкцією «текст про текст».

Інтертекстуальність у прозі письменника відтворена найрізноманітнішими формами (ремінісценції, алюзії, цитати). Специфіку світобачення письменника розкриває гіпертекстуальність, що сполучає в собі всі названі вище форми інтертекстуальності. Конструюючи картину світу, Д.Браун оперує образами-знаками літератури, живопису, кіно з багатозначною семантикою. Включаючи їх до контексту твору, письменник перекодує їх через призму масової культури, наповнює новим змістом.

Розглянемо найбільш поширену форму «діалогу» Д.Брауна. Ремінісценції трактуємо як «навмисне або ненавмисне, тотожне чи змінене відтворення в тексті образної чи фразової конструкції з відомого авторові художнього твору; це фіксована у творі вказівка на деякий інтертекст; присутність у художньому творі виразів, образів, мотивів широко відомого твору іншого автора» [4, с. 185]. Ці вказівки проілюстровано конкретними випадками у романах Д.Брауна.

Наприклад, прийом виховання Сайласа Мануелем Арінгаросою з роману «Код да Вічі» не новий. Велетень-альбінос є прототипом Тома Хейгена, юриста мафіози Дона Корлеоне, з відомого роману Маріо П'юзо «Хрещений батько».

Професор Роберт Ленгдон – це герой роману «Код да Вічі» та «Ангели і демони». Він переслідується злодіями, потрапляє у засідки, часто перебуває на грані життя та смерті, але в усіх романах виплутується з найскладніших ситуацій. Хоча він фізично і не є суперменом, але постає таким завдяки своїм високим інтелектуальним якостям і тому завжди перебуває на висоті.

Також розглянемо існування у романах Д.Брауна ще одного різновиду текстуальних зв'язків – алюзій – специфічного натяку, особливості якого полягає в «іносказанні», тобто в дотичному, шляхом згадування якогось імені чи назви, посилення до загальновідомого літературного твору чи історичного факту (наприклад: історія Ісуса Христа та Марії Магдалини, історія ордену тамплієрів та братства ілюмінатів, легенда про святий Грааль та ін.)

Алюзії створюють підтекст і формують концепцію художнього твору Д.Брауна. Поряд з верхнім шаром твору в окремих місцях може спостерігатися інший потік інформації, який не виражається вербально, а вносить додатковий зміст. До тексту підключається контекст. Алюзії у романах Д.Брауна також містять важливу інформацію і спрямовують увагу читача на сприйняття даних творів у руслі певної літературної традиції, що і визначає її символічний смисл у знакової системі твору.

На мою думку, «чужі голоси» в творах Д.Брауна не заглушили його голосу, а сприяли виявленню індивідуального «Я» Брауна-письменника.

У романах митця саме за рахунок інтертекстуальності виникає складний і неоднозначний художній світ, в якому знайшли втілення реальні протиріччя історичного процесу та вічні питання людства.

Таким чином, багатство «чужих текстів», зібраних у романах Д.Брауна, дозволяє письменникові створити образ різнобарвного, строкатого, сповненого суперечностей і контрастів світу, що постає перед читачем у різних художніх ракурсах. Інтертекстуальність сприяє створенню складної системи дзеркал, де окремі проблеми висвітлюються з різної часової дистанції (минуле, теперішнє, майбутнє) і де сучасне, злободенне розглядається з позиції вічних цінностей духовної культури.

Список використаних джерел

1. Арнольд И.В. Объективность, субъективность и предвзятость в интерпретации художественного текста // Арнольд И.В. Семантика. Стилистика. Интертекстуальность: Сб. статей. – СПб.: СПбГУ, 1999. – С. 346-347.
2. Барт Р. От произведения к тексту // Барт Р. Избранные работы: Семиотика. Поэтика. – М.: Прогресс, 1989. – С. 417-418.
3. Кобзар О. І. Інтертекстуальність: динаміка досліджень // Збірник наукових праць. Вісник Полтавського державного педагогічного університету імені В.Г. Короленка. Випуск 1 (40). – Полтава, 2005. – С. 44-45.
4. Літературознавчий словник-довідник / Гром'як Р.Т., Ковалів Ю.І. та ін. – К.: «Академія», 1997. – 530с.
5. Dan Brown. Angels and Demons. – 234 с.
6. Dan Brown. The Da Vinci Code. – 144 с.

НЕКОТОРЫЕ ОСОБЕННОСТИ ЭВОЛЮЦИИ МАТЕРИНСКОЙ ТЕМЫ В ИСТОРИИ РУССКОЙ ЛИТЕРАТУРЫ XIX-XX ВВ.

Сузанская Т.Н., доктор пед. наук

Бельцкий Государственный Университет имени Алеку Руссо

Высокие материнские чувства в русской литературе всегда были предметом искреннего волнения художника, что объясняется её гуманистическим пафосом, значимостью облика матери для мировой культуры, традицией народнопоэтического творчества. Чрезвычайно трудно найти писателя, который обошёл бы эту тему. Кстати, она почти не прозвучала в творчестве великого Пушкина, в универсальном художественном мире которого, хотя бы в зародыше, представлено практически всё. Очевидно, это связано с сугубо личными причинами и укладом семейной жизни поэта. Зато фактов блистательного воплощения данного образа огромное множество, типологически осмыслить которое невозможно: мать любящая, терпеливая, жертвующая собой ради детей, «берегиня», спасительница, хранительница очага, страдающая и скорбная, потому что наперёд знает о трагической судьбе сына (как Богородица) и т. д. до бесконечности. Материнство с культурологической точки зрения – это качество архетипическое, известное как в русской, так и в мировой мифологии. Это универсальное свойство Хаоса и Космоса, человеческого и природного мира, отличающее и женщину, и Землю в целом, оно прослеживается и в древнем и в современном художественном сознании: «Материнства не взять у Земли...» утверждает Владимир Высоцкий в «Песне о Земле».

Один из ярких примеров рассматриваемой темы – мать Остапа и Андрия в «Тарасе Бульбе» Н. Гоголя, которая, как «степная чайка», простёрла руки-крылья над спящими сыновьями, предчувствуя, что никогда больше их не увидит. В её безответных вопросах: «Сыны мои, сыны мои милые! Что будет с вами? Что ждёт вас?» писатель заключил вечную суть страдания матери. Даже суровый Бульба, не склонный к проявлению эмоций, осознаёт огромную силу материнской любви: «Подойдите, дети, к матери: молитва материнская и на воде и на земле спасает», говорит он Остапу и Андрию. Сцена прощания с матерью в этой повести – одна из самых пронзительных во всей русской литературе; после расставания с матерью «молодые козаки ехали смутно и удерживали слёзы, боясь отца, который, с своей стороны, был тоже несколько смущён...»

Образ матери в гоголевских «Записках сумасшедшего» наделён особыми целительными функциями. Просветление в сознании сошедшего с ума несчастного чиновника Поприщина возникло только в связи с обликом матери: «Дом ли то мой синее вдали? Мать ли моя сидит перед окном? Матушка, спаси твоего бедного сына! урони слезинку на его больную головушку! посмотри, как мучат они его! прижми ко груди своей бедного сиротку! ему нет места на свете! его гонят! Матушка, пожалей о своём больном дитятке!...»

М. Лермонтов в «Ангеле» и «Казачьей колыбельной песне», И. Гончаров в «Обломове», Н. Некрасов в лирике и поэмах, Ф. Достоевский в «Преступлении и наказании», Л. Толстой в автобиографической трилогии, «Войне и мире», «Анне Карениной», «Воскресении» – и мн. другие писатели и поэты XIX в., – с редкостной теплотой воплотили чудо материнской любви, её «молоко и мёд».

В соответствии с заявленным выше постулатом Эриха Фромма [3] возникает вопрос: отразился ли в русской литературе образ **счастливой** матери, могущей дать детям не только «молоко» (то есть заботу, дом, защиту), но и «мёд» (т.е. ощущение счастья и полноты жизни)? Отразился, как думается, лишь бледным намёком... Чаще всего предметом изображения оказывалась страдающая женщина-мать. Особенно характерно это для лирики Некрасова, создавшего образ матери беззаветно любящей, но несчастной.

В стихотворении «Внимая ужасам войны...» поэт сравнивает мать с плакущей ивой. Образ матери Некрасов несёт чрезвычайно высоко, именно к нему постоянно возвращается в своих стихах. Больше двадцати лет он писал поэму «Мать», но смерть поэта оборвала работу над ней. Всеми лучшими своими чертами он считал себя обязанным матери, и прежде всего «живой душой».

Страдательный характер материнского облика актуализируется и в русской литературе XX века: в романе «Жизнь Арсеньева», за который И. Бунин получил Нобелевскую премию, автобиографический герой говорит: «С матерью связана самая горькая любовь всей моей жизни. Всё и все, кого любим мы, есть наша мука, чего стоит один этот вечный страх потери любимого!» Мать, вся душа которой состояла из любви, поразила душу Алексея Арсеньева воплощением печали. «Сколько слёз видел я ребёнком на её глазах, сколько горестных песен слышал из её уст!» вспоминает он.

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Волошин М.О., Волошин О.М. Дилатометричні та в'язкопружні властивості полімерних металонанокомпозитів	3
Килюшик Тетяна, Воловик Г.П. Аналіз чисельності метеликів роду COENONYMPHA на території Білоозерського масиву Рівненського природного заповідника.	4
Гроголь Святослав, Нечипорук Ірина. Хімічне розпізнавання речовин за допомогою сенсорів.	5
Кошицький В.В., Ковальчук Іван. Безвідходні технології в сільському господарстві.	6
Кущеріб Тетяна Миколаївна. Риюча діяльність ссавців як чинник, стимулюючий процеси ґрунтоутворення.	7
Макєєва Діана, Яремчук Дарина, Демчик С.П. Знаходження нестационарної теплопровідності всередині плоскої стінки.	8
Малежик Петро, Січкач Т.Г. Термомеханічні властивостей епоксидних композитів, наповнених нанодисперсним алмазом.	10
Філіппова Лариса Валеріївна. Вивчення фізико-хімічних властивостей в реакції окиснення CO на Fe-Mn оксидних системах.	10
Цегельник Юлія, Лопаткін Р.Ю. Генерація квазімонохроматичного рентгенівського випромінювання за допомогою сфокусованого пучка протонів.	12
Адамчук Анна, Бишук Віталій, Панай Ольга, Вороницька В.М. Розробка web-сайту факультету математики та інформатики РДГУ.	14
Андросов В.И., Данич В.Н. Модель информационно-управленческой архитектуры организации и защита информации.	17
Гаврюсєва Д.М., Вороницька В.М. Розробка мультимедійної НКП «Векторна комп'ютерна графіка».	18
Мельник Павло, Пожидаєв В.Ф. Розробка комп'ютерної моделі для проведення чисельних експериментів по вивченню тягово-динамічних характеристик тягового рухомого складу.	18
Опанасюк О., Петрівський Я.Б. Чисельні експерименти по реалізації методу регуляризації Тихонова із застосуванням одного із сучасних програмних продуктів комп'ютерної математики Mathcad.	20
Пастушок І. В., Подляшаник Л. А. Узагальнення результатів розв'язку задачі Колмогорова-Нікольського на різних класах функцій.	21
Придюк П.І., Петрівський Я.Б. Розробка експертної системи діагностування комп'ютерних засобів.	22
Романюк С. М., Соколовська О.П. Автоматизація знаходження багатofакторних регресійних моделей.	25
Сірець О. В. Динаміка нелінійної динамічної моделі Солоу для випадку лінійно-однорідної виробничої функції.	26
Файчук О.О., Сяська Н.А. Метод математичного моделювання як один із засобів розвитку творчих здібностей учнів під час розв'язування планіметричних задач.	27
Ярошак Роман, Батишкіна Ю.В. Розробка он-лайн гри для мобільних телефонів на платформі JAVA.	29

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Абрамчук Катерина, Шеретюк В.М. Особливості діяльності німецької окупаційної системи вербування та депортації на Волині в 1941 – 1945 рр.	30
Андрєєва Анастасія. Торгівельна конкуренція як головний конфліктогенний чинник у відносинах між Англією та Нідерландами (XVII ст.).	32
Бондарець Олександр, Сєверова О.В. Специфіка російського лібералізму в концепції Б.М. Чичеріна.	33
Віруцька Світлана, Постолювський Р.М. Уряд Румунії в контексті подій «Празької весни».	35
Генега Ірина, Троян С.С. Зовнішня політика Російської федерації 1990-х рр.: пошук стратегії.	36
Головіна Кароліна, Давлєтов О.Р. BDM – від «сестринських громад» до єдиної державної організації для дівчат у Третньому рейху.	38
Гуменюк Олеся, Кукурудза А.В. Релігійна домінанта у франко-візантійському суперництві VIII-IX ст.	39
Давидчук Сергій, Савчук П.О. Україна-Ізраїль: співробітництво на рівні силових структур.	41
Данильчук Тамара. Франко-німецьке протистояння у форматі Марокканської кризи 1905-1906 рр.	42
Доценко Катерина, Давлєтов О. Р. Ідея об'єднаної Європи: зарубіжна історіографія.	43
Дудка Наталія, Давидюк Р.П. Від УНДО до ФНС: причини радикалізації політичної платформи Дмитра Паліїва.	45

Євсович Роман, Сєверова О.В. Благодійність у Росії в 2-й пол. XIX – поч. XX ст.: традиції та особливості.	46
Звягіна Олександра, Давлетов О. Р. Ідеологія неонацизму в сучасній Україні.	48
Зущенко Оксана, Карпухіна Тетяна. Міжнародна реакція на голодомор 1932-1933 рр. в Україні. 49	
Івчик Наталія, Гон М. М. Питання прававласності поляків та євреїв у південно-західному краю Російської імперії другої половини XIX століття.	50
Ісаченко Вікторія, Побірченко Н.С. Павло Гнатович Житецький – фундатор української педагогічної думки другої половини XIX – початку XX століття.	52
Капустін Г.М., Стоколос Н.Г. Організація та проведення ювілейних святкувань, як одна із форм місіонерської діяльності братств на Волині в другій половині XIX – на початку XX ст.	53
Капустін К.М., Моця О.П. Проблема розвитку південноруських земель у післямонгольський час в дореволюційній історіографії.	54
Козачук А. А. Ставлення української еліти щодо процесу інкорпорації Гетьманщини до складу Російської імперії в I пол. XVIIIст.	56
Колегова Диана, Панкова Вікторія. Політика разрушений: взгляд истории.	58
Кривобороденко Сніжана, Міняйло І. В., Волков О.Г. Критика кантівської теорії О.О. Козловим та простір і час історії.	58
Литвиненко Наталя, Нестеренко Л. О. Науковий спадок І. В. Луцицького.	59
Лукащик Ганна, Савчук Петро. Зовнішньополітична доктрина СРСР у 20–30-і рр. та Німеччина 60	
Мишков В. Я., Шугаєва Л. М. Становище громад старообрядців в сучасній Україні: проблеми та перспективи розвитку.	61
Міюц Ю.В., Давлетов О.Р. Перебудова шкільної освіти у Третньому рейху (1933-1939 рр.): на прикладі діяльності Орденсбургів.	63
Паврозник Тетяна, Давидюк Р.П. Протиріччя у партії „Сельроб” напередодні та в умовах парламентських виборів 1928 року у Польщі.	65
Писцьо Віталіна Романівна. Репатріація українських громадян вивезених на примусові роботи до Німеччини.	66
Процюк Віктор, Шеретюк В. М. Анархізм Нестора Махна як унікальна національна складова анархістського руху Російської імперії.	68
Радовенчик Тарас. “Київська наступальна операція” в планах німецького командування.	70
Романчук Тетяна, Гон М. М. Особливості національної консолідації у повоєнній Німеччині.	72
Самсонюк Т., Гон М. М. Особливості ведення слідства органами НКВС стосовно членів ОУН у 1939-1941рр. (на прикладі архівно-слідчих справ Державного архіву Рівненської області).	73
Сейтумерова Э.З., Зарединова Э.Р. Историческое наследие крымскотатарского народа: традиции и современность.	75
Столярчук О.Ф., Галуха Л.Ю. «Острозька Біблія» - особлива духовно-літературна пам'ятка українців.	76
Стрільчук М.С., Савчук П.О. Основні етапи формування колоніальних імперій європейських держав.	77
Троян Віктор. Проблема європейської ідентичності в основних концепціях пан'європеїзму.	79
Харковець Анна, Гон М. М. «Расовий концепт націонал-соціалізму: теоретичні аспекти та практичне втілення».	81
Хромов Пётр, Семёнова Н.В. Изучение в Украине и России национально-освободительной борьбы ОУН и УПА 1939-1954 гг.	83
Виперайленко Грина, Котова Л.В. Підвищення рівня зайнятості молоді на вітчизняному ринку праці.	84
Говоров Н.П. Поколение информационного скольжения.	86
Ілляк Олексій. Проблеми професійної орієнтації та зайнятості молоді на ринку праці України.	87
Лялина А.И., Андреева-Лялина З.В. Украина и Европейский Союз: проблемы евроинтеграции.	89
Наумов Андрій. Політична культура сучасної української молоді: стан і перспективи розвитку.	91
Слабчук Т.А. Особливості та проблеми формування інституту жіночого політичного лідерства у сучасному політичному процесі України.	92
Українець В. О., Гон М. М. Етнічний екстремізм – теоретичний аспект.	93
Shkolenko Dar'ya, Suleimanova V.R. Some problems and tendencies of english semantics.	94
Антончук Анна, Воробйова Л.М. Концепція людини і світу в творчості Ернеста Хемінгуея.	95
Байло Ю. Лінгво-методичні основи тестування з іноземної мови у Вищих навчальних закладах.	96
Бражук В. Рефлектирующий герой в пьесе А. Вампилова «Утиная охота».	97
Дячук Оксана, Середюк Л.А. Використання мультимедійних технологій у вивченні німецької мови.	98
Катеринчик Юлія, Середюк Л.А. Художня майстерність Гете у філософській драмі «Фауст».	100
Козлюк Н.В., Михальчук Н.О. Характеристика фабульного тексту з погляду його діалогічності.	101
Коробчук Віталія, Воробйова Л. М. Художній світ новел Джека Лондона.	103

Кудрєвич Юлія, Фрідріх А.В. Семантико-структурні та стилістичні особливості фразеологічних одниць сучасної англійської мови на позначення «характеристика людини»	105
Куценко Анастасія, Воробйова Л.М. Інтертекстуальні явища у творчості Дж. Г. Байрона	108
Лєвчишин Марія, Михальчук Н.О. Романтизм як літературний напрям	109
Магас Оксана, Воробйова Л.М. Біографізм новел Ернеста Гемінгвея	111
Маландюк Тетяна, Ярута Н.П. Some peculiarities of Charles Dickens' individual literary style in the novel "Bleak house"	112
Михальчук Н.О., Забава М.М. Компаративний аналіз драматургії В.Шекспіра та Б.Шоу	114
Міхєнко Оксана, Зубілевич М.І. Розвиток іншомовної комунікативної культури учнів молодших класів засобом інтегрованих занять з англійської мови	115
Назарук Анна, Серєдєк Л.А. Концепт „жінка” в німецькій фразеології	116
Плєвако Наталія, Бігунова С. А. Особливості писемних текстів різних жанрів побутового стилю (на матеріалі англійської мови)	117
Попик І.О. Прояви творчої ідентичності Б.Бойчука у збірці „Третя осінь”	119
Рачок Вероніка, Фрідріх А.В. Компаративний аналіз структурних та семантичних особливостей колоративних композитів української та англійської мов	120
Сичова Анна, Фрідріх А.В. Функціональні особливості інтертекстуальності у творах Д.Брауна («Код да Вінчі», «Ангели і Демони»)	123
Сузанская Т.Н. Некоторые особенности эволюции материнской темы в истории русской литературы XIX-XX вв.	125
Базик Людмила, Костюк Л.К. Відродження писанкарства та його популяризація на сучасному етапі	127
Бєнєщук Руслан, Савчин Л.М. Розвиток художніх потреб дітей на заняттях у хореографічному колективі	128
Димченко Сергій. Педагогічна взаємодія викладача та студента у процесі навчання гри на ударних інструментах	129
Карєва Єкатєрина, Дубинина Д.Н. Использование нетрадиционных техник рисования в работе с детьми, имеющими речевые нарушения	131
Коваленко Анна, Аксьєнова І. Ю. Стилїзація хореографічного твору як формотворчий процес (на прикладі діяльності дитячого хореографічного колективу)	132
Ковбарь Ольга, Волошина Л.П. Становлення балетного мистецтва в Україні (20-30-ті рр. XX століття)	133
Комисарук Татяна, Горбатова Е.В. Использование игровых приемов в изобразительно-творческой деятельности старших дошкольников	135
Лапсьок Надія, Горбачук Р.Л. Танець модерн як засіб вираження психологічного стану танцівника	136
Лєгка Алїна, Аксьєнова І. Ю. Роль Іржі Кїліана у сучасному хореографічному мистецтві	137
Мельник Тетяна, Волошина Л.П. Історія розвитку та становлення хореографічного мистецтва Рівненщини	139
Мельничук Олена. Модернізм в українській драматургії кінця XIX – початку XX століття	139
Омєлящик Інєсса, Горбатова Е.В. Развитие изобразительного творчества детей старшего дошкольного возраста	141
Сидорик Тетяна, Голод І.В. Роль ілюстраторів часопису «Будяк» у розвитку сатиричної графіки Львова у 20-х роках XX ст.	142
Черніговець Т.І. Функціонування дитячого фольклорно-ігрового дозвілля в контексті сучасних глобалізаційних процесів	144
Черніговець О. Класична музика – ефективний засіб психотерапії (аналітичний огляд інформаційних матеріалів)	145
Гєккєль А.В. Вплив творчості Тараса Шевченка на розвиток хореографічного мистецтва в Україні	145
Яцьок Ганна, Лобан Т.Й. Тренаж в системі підготовки виконавця народно-сценічного танцю	146
ЗМІСТ	148

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**Матеріали III Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

**19–20 травня 2010 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – Войтович І.С.
Комп’ютерна верстка – Литвак А.М.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 30. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.*